

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets indhold

Med vedtagelsen i maj 1997 af konkurrenceloven (L 172, FT 1996-97, tillæg C, s. 584ff), jf. lov nr. 384 af 10. juni 1997, blev det hidtidige kontrolprincip i dansk konkurrencelovgivning erstattet med det samme forbudsprincip, som gælder i EU-konkurrenceretten og i de fleste andre EU-medlemsstaters konkurrencelovgivning.

Der var tale om en tilpasning af den danske konkurrencelov til EU's konkurrenceregler – ikke en fuldstændig indførelse af de samme regler. Der blev således ikke indført fusionskontrol, ligesom en virksomheds førstegangsmisbrug af en dominerende stilling ikke blev strafsanktioneret. For så vidt angik administrationen af loven blev det besluttet, at den – som under den tidligere lov – skulle varetages af et uafhængigt kollegialt råd, Konkurrencerådet. Med baggrund i rådets funktion blev antallet af medlemmer imidlertid udvidet.

Siden konkurrencelovens vedtagelse i maj 1997 har Europa-Kommissionen taget initiativ til større decentralisering til de nationale konkurrencemyndigheder af sager, der indebærer anvendelsen af konkurrencereglerne i EF-traktatens artikel 81, stk. 1, og artikel 82 (tidligere artikel 85, stk. 1, og artikel 86).

Kommissionen har således udtrykt et generelt ønske om, at alle medlemsstaters konkurrencemyndigheder får mulighed for at anvende EF-traktatens konkurrenceregler direkte, således som det fremgår af Kommissionens meddelelse om samarbejdet med de nationale konkurrencemyndigheder, jf. EF-Tidende 1997, nr. C 313, s. 3.

En decentralisering vil være i overensstemmelse med Danmarks ønske om, at alle sager behandles så tæt på borgerne og virksomhederne som muligt (nærhedsprincippet). Det vil indebære en lettere kommunikation mellem virksomheder og myndighed. Endvidere vil det være en fordel for danske virksomheder, at sagerne behandles af en dansk myndighed med tæt kendskab til danske erhvervsforhold.

Dansk deltagelse i en decentraliseringsproces gør det derfor hensigtsmæssigt at ændre konkurrenceloven således, at Konkurrencerådet får beføjelse til at anvende EF-traktatens artikel 81, stk. 1, og artikel 82.

Herved vil samarbejdet med Kommissionen umiddelbart blive styrket, og konkurrenceloven vil på dette punkt blive bragt på niveau med lovgivningen i de fleste af EU-medlemsstaterne.

Ved denne ændring af konkurrenceloven vil det blive muligt for Konkurrencerådet at anvende EF-traktatens artikel 81, stk. 1, og artikel 82 i sager, hvor samhandelen mellem medlemsstaterne mærkbart kan blive påvirket som følge af en konkurrencebegrænsende aftale m.v. eller, hvor en eller flere virksomheders misbrug af en dominerende stilling på fællesmarkedet eller en væsentlig del heraf kan påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne. I sager, hvor der ikke foreligger en sådan påvirkning af samhandelen, anvendes konkurrenceloven som hjemmel.

Anvendelsen af EF-traktaten som direkte hjemmel vil indebære, at Konkurrencestyrelsen som sekretariat for Konkurrencerådet, jf. § 14, stk. 2, i den gældende lov, kan medvirke til at løse internationale sager i samarbejde med konkurrencemyndighederne i andre lande. Et effektivt samarbejde forudsætter imidlertid, at de involverede konkurrencemyndigheder har det samme grundlag at træffe en beslutning ud fra. Den gældende lov indeholder ikke hjemmel til, at Konkurrencestyrelsen kan udveksle oplysninger, som er omfattet af styrelsens tavshedspligt, med konkurrencemyndighederne i andre lande.

På denne baggrund foreslås det at indsætte en bestemmelse i konkurrenceloven, hvorefter Konkurrencestyrelsen bl.a. til opfyldelse af bilaterale eller multilaterale forpligtelser på nærmere angivne betingelser kan udveksle sådanne oplysninger med konkurrencemyndighederne i andre lande.

Kommissionen har tilkendegivet, at det er en forudsætning for en større decentralisering af sager, der indebærer anvendelsen af EU-konkurrencereglerne, at der i medlemsstaterne findes effektive sanktioner for overtrædelser af forbudene.